

Den kongelige Anordning.

Den kongelige Anordning, som under 10. December 1927 udsendtes, mere end 5 Aar efter Kirkegaardslovenes Fremkomst, og som i sin hele Udstrækning er givet paa dette Blads Tillæg, er saa udpræget beregnet for Landsbykirkegaarde og tager kun i ringere Grad Sigte paa Bykirkegaardene. Det er derfor kun minimale Fordringer, der opstilles, og selv om Anordningen paa forskellige Omraader, saasom ved Opgivelse af diverse Dimensioner etc., gaar noget videre og er mere koncis i sine Fordringer, end Loven er det, saa vil mange Kirkegaarde allerede nu være naaet et betydeligt Skridt videre frem ad den Vej, som har givet en nøjere Grad af Kirkegaardskultur. At Anordningen har nogen Betydning for fremtidig Indrettelse af Kirkegaarde, og at den kan sætte nogen Stopper for alt for megen Slendrian, er ganske givet, og at der ogsaa er adskillige Kirkegaardsbestyrelser paa Landet, der her faar det aldeles nødvendige „Puf“ til at faa sat Regulering etc. i Gang, er ligeledes givet, og som saadan betegner den naturligvis et Fremskridt. Men blandt de mange Bestemmelser og Betegnelser er det værd at lægge Mærke til, at man endnu ikke regner med anden sagkyndig Assistance ved Syn over Kirkegaarden, dens Beplantning m. m., end en *bygningsskyndig* Mand.

Den kongelige Anordning har været sendt „Foreningen for Kirkegaardskultur“ til uofficiel Udtalelse, og Bestyrelsen har benyttet denne Lejlighed til at foreslaa en Del Ændringer; men da Arbejdet med Anordningen var saa vidt fremme, at den forelaa i Korrektur, kunde man naturligvis kun fremkomme med beskedne og i og for sig ret uvæsentlige Ændringer. Til Bestyrelsens Forslag er der taget Hensyn i flere Tilfælde, – det kan saaledes nævnes, at der i § 2 er indskudt et „eller langs“ i Punktet om Drænledninger, saa dette kommer til at lyde paa, at disse kan anbringes i eller langs Gange etc., hvilket særligt har Betydning, hvor der langs Gangene er Græs-rabatter eller Busketter. I andre Tilfælde er der ikke taget Hensyn til Forslagene, saaledes har Ministeriet ikke kunnet gaa ind paa det Synspunkt, at der *altid* vil være Brug for Afløb for „Overfladevand, Spildevand fra Kapel, Brønde m. m.“, men man nøjes i Anordningen med at antyde, at der *kan* være Trang til saadant (§ 3). I Relation til den foregaaende Artikel i dette Blad foreslog man indsat en Parentes i § 15, saaledes at denne kom til at lyde paa, at „de paa Kirkegaarden staaende Træer (*selv om de staaar paa Gravsted*), maa ikke borttages . . .“, men dette eller en lignende Bestemmelse er det ikke lykkedes at faa indført. – At man ogsaa har gjort opmærksom paa det mærkelige Forlangende, at Kirkegaardskortet skal findes i to Eksemplarer, mens *Protokollen* kun behøves i eet, er kun rimeligt; thi naar alt kommer til alt, er det dog langt lettere at rekonstruere et Kort over Afdelingerne paa Kirkegaarden, hvor i hvert Fald Gravstedsgrænser, Gange o. l. er vejledende for den nærmeste Tidsperiode, hvorimod disse ikke (og kun i ringere Grad Monumenterne) giver saa mange Oplysninger, at Protokollens mange Navne og Data kan udfindes paany.

Men, – nu ligger altsaa Anordningen paa Bordet, og det er dens Mindstekrav, der er medbestemmende for Indretningen og Driften af Danmarks Kirkegaarde i den nærmeste Tidsperiode. Den er en Pegepind for Kirkegaardsanlæggere, Kirkegaardsbestyrelser og Kirkegaardsledere. Maatte den som saadan give Lykke og Fremgang for Kirkegaardskulturen!